

Izabela Szkurłat

Jednostki antyterrorystyczne polskiej policji i ich zadania

Wstęp

„Organy policji zostały powołane do wykonywania wyznaczonych przez prawo zadań państwowych. [...] Jednym z podstawowych zadań wyznaczonych w ustawie o Policji¹ jest inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi i organizacjami społecznymi”². Tym samym niezbędna jest odpowiednia struktura i wyszkolenie funkcjonariuszy policji. Zmieniający się na przestrzeni lat katalog dokonywanych przestępstw wymusza dostosowanie jednostek policyjnych do panujących realiów.

„Utrzymujący się w Polsce poziom przestępczości, pojawienie się nowych jej kategorii, brutalność przestępców i liczba aktów terroru przy użyciu broni palnej i materiałów wybuchowych powodują, iż zapewnienie obywatelom bezpieczeństwa jest obecnie jednym z najwyższych zadań państwa”³.

Jednostki antyterrorystyczne – Samodzielne Pododdziały Antyterrorystyczne i Sekcje Antyterrorystyczne Policji – są odpowiedzią na pojawiające się liczne akty terroru kryminalnego w Polsce. Ponadto mogą również zostać wykorzystane w przypadku potencjalnych aktów terroryzmu na terenie naszego kraju.

Pojęcia terroryzmu, antyterroryzmu, kontrterroryzmu i terroru kryminalnego

Terroryzm nie posiada jednej definicji. R. Borkowski pisze:

Definicje terroryzmu są różnorakie, stąd też literatura przedmiotu na całym świecie zawiera ogromną ich liczbę. Rozumienie pojęć terroryzmu, terroru oraz innych form przemocy politycznej zmienia się na przestrzeni dziejów. Różne są też polityczne i moralne oceny działań grup stosujących terroryzm w walce politycznej. Dlatego też, ze względu na różnice stanowisk między państwami nie udało się dotychczas wypracować wspól-

¹ Dz. U. z 1990 r., nr 30, poz. 179 z późn. zm.

² B. Hołyst, *Policja na świecie*, Warszawa 2011, s. 93.

³ Ibidem, s. 95.

nego stanowiska w tej sprawie na forum międzynarodowym. To co przez jedno państwo uważane jest za terroryzm, inne określają mianem walki narodowyzwolenczej albo działań partyzanckich⁴.

Marek Borucki definiuje terroryzm jako:

precyzyjnie zaplanowane i zorganizowane działanie grup, organizacji – rzadziej pojedynczych osób – mające na celu wymuszenie od władz państwowych lub społeczeństwa ustępstw, różnych świadczeń, podjęcie lub zaniechanie jakichś działań, najczęściej ze szkodą dla innych. Terroryści posługują się szantażem, ruszają obowiązujący porządek prawny, postępują okrutnie i bezwzględnie, są zupełnie obojętni na cierpienia osób postronnych. Charakteryzuje ich nie tylko brak szacunku dla cudzego życia, ale i dla własnego⁵.

Inną definicję terroryzmu proponuje Jacek Czaputowicz:

Terroryzm możemy określić jako przemoc o podłożu politycznym, która zwykle jest skierowana przeciwko ludności cywilnej, stosowana przez podmioty niepaństwowe, ukierunkowana na wywołanie zagrożenia i zastraszenia określonej grupy społecznej, organizacji lub rządu w celu wymuszenia zmiany zachowania⁶.

Pojęcie terroryzmu nie jest zatem sprecyzowane, posiada jednakże powtarzające się kategorie w definicjach. Alex P. Schmid i Albert J. Jongman w swoim dziele z 1988 roku⁷ poddali analizie 109 definicji terroryzmu. Wyróżnili w nich 22 powtarzające się elementy, między innymi: przemoc, siłę, polityczność, strach, podkreślenie terroru czy też zastraszanie⁸.

Jedną z formą zwalczania terroryzmu jest antyterroryzm.

Działania antyterrorystyczne – mające charakter obronny i zapobiegawczy. Obejmują one tworzenie antyterrorystycznego prawa i procedur, wywiad i kontrwywiad, mające zapobiec możliwościom dostępu przestępców i terrorystów do instalacji, materiałów, broni, zaplecza logistycznego, dokumentów czy informacji na temat potencjalnych celów zamachu. Organizowane są także akcje szkoleniowe i uświadamiające wśród społeczeństwa, pracowników potencjalnie zagrożonych zakładów oraz funkcjonariuszy wszelkich służb państwowych, które mogą zostać włączone do działań zwalczających terroryzm⁹.

⁴ R. Borkowski, *Terroryzm ponowoczesny. Studium z antropologii polityki*, Toruń 2007, s. 37.

⁵ M. Borucki, *Terroryzm. Zło naszych czasów*, Warszawa 2002, s. 3.

⁶ J. Czaputowicz, *Bezpieczeństwo międzynarodowe. Współczesne koncepcje*, Warszawa 2012, s. 78.

⁷ A.P. Schmid, A.J. Jongman, *Political Terrorism: A New Guide to Actors, Authors, Concepts, Data Bases, Theories and Literature*, New Brunswick 1988.

⁸ Szerzej na ten temat: J. Czaputowicz, *Bezpieczeństwo międzynarodowe...*, s. 78–79.

⁹ T. Jarmoła, *Kontrterroryzm*, Gdańsk 2009, s. 19–20.

Kolejną formą zwalczania terroryzmu jest kontrterroryzm.

Działania kontrterrorystyczne – mające charakter zaczepny, realizowane przez wyspecjalizowane policyjne i wojskowe formacje państwowe. Wchodzące w skład owych formacji wyspecjalizowane pododdziały kontrterrorystyczne są w praktyce „zbrojnym ramieniem” działań antyterrorystycznych¹⁰.

Odnosząc się do charakteru realizowanych przez te pododdziały zadań – kontrterrorystycznych, poprawnie należałoby określić je mianem pododdziałów kontrterrorystycznych. Nazewnictwo to jak do tej pory nie przyjęło się w powszechnym użyciu w naszym kraju [...] ¹¹.

Terror kryminalny jest przedsięwzięciem z udziałem przemocy, którymi posługują się zorganizowane grupy przestępcze¹².

[...] zdarzenia mające charakter terrorkryminalnego [w Polsce – przyp. J. Sz.] z użyciem broni i materiałów wybuchowych występowały dość często, przede wszystkim w latach największego rozwoju zorganizowanych grup przestępczych, tj. w latach 1998–2002. Od tego czasu zdarzenia z użyciem materiałów wybuchowych występują coraz rzadziej. [...] Obiektami będącymi przedmiotem zamachów są najczęściej: posesje prywatne, samochody, mieszkania w blokach, lokale gastronomiczne, kluby fitness i solaria oraz sklepy i garaże. Wynika z tego, że wybuchy ładunków wybuchowych mogą mieć przede wszystkim charakter porachunkowy lub też są elementem zastraszania konkurencji¹³.

Pododdziały antyterrorystyczne w polskiej policji

W 1976 roku w Polsce został utworzony pierwszy pododdział antyterrorystyczny. Argumentem, który przemawiał za powołaniem takiego oddziału, były akty terroryzmu dokonywane w innych krajach europejskich. Decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28.02.1976 roku w sprawie utworzenia Wydziału Zabezpieczenia Komendy Stołecznej Milicji do zwalczania aktów przemocy utworzono milicyjną jednostkę specjalną na wzór jednostki z Finlandii¹⁴.

W 1978 roku Decyzją Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej z dnia 01.03.1978 roku w sprawie powołania w wydzielonych Zmotoryzowanych Odwodach Milicji Obywatelskiej Plutonów Specjalnych, utworzono jednostki wspierające Wydział Zabezpieczenia. Powstały one w Łodzi, Gdańsku, Katowicach, Szczecinie, Poznaniu, Krakowie i Wrocławiu¹⁵.

¹⁰ Ibidem, s. 20.

¹¹ K. Jałoszyński, *Współczesny wymiar antyterroryzmu*, Warszawa 2008, s. 101.

¹² Szerzej na ten temat: W. Mądrzejowski, *Przestępczość zorganizowana. System zwalczania*, Warszawa 2008, s. 79.

¹³ Ibidem, s. 82.

¹⁴ Szerzej na ten temat: K. Jałoszyński, *Terroryzm czy terror kryminalny w Polsce?* Warszawa 2001, s. 49.

¹⁵ Ibidem, s. 50.

Decyzja Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej z dnia 19.07.1980 roku w sprawie utworzenia Drużyn Specjalnych w Zmotoryzowanych Odwodach Milicji Obywatelskiej nie do końca sprawdziła się w praktyce.

Tak małe ogniwa specjalne nie mają racji bytu. W większości województw były one specjalne tylko z nazwy. Brak odpowiedniego zaplecza szkoleniowego, kadry instruktorskiej, wykorzystywanie milicjantów tych drużyn do normalnej służby patrolowej uniemożliwiały prawidłowe przygotowanie ich do wykonywania zadań o charakterze specjalnym¹⁶.

Skutkiem było rozwiązanie drużyn specjalnych w styczniu 1985 roku¹⁷.

W latach osiemdziesiątych XX wieku w Polsce miały miejsce liczne przypadki uprowadzeń samolotów PLL LOT. Było to spowodowane sytuacją społeczno-polityczną¹⁸. W odpowiedzi na tego typu zagrożenie zmieniono strukturę Wydziału Zabezpieczenia.

Zgodnie z rozkazem organizacyjnym powiększono stan etatowy wydziału z 47 do 237 funkcjonariuszy. Powstało tzw. skrzydło LOT, liczące 140 milicjantów, którego zadaniem była ochrona przed uprowadzeniem statków powietrznych PLL LOT na rejsach krajowych. Zadanie to wykonywały 2-3-osobowe patrole specjalne na pokładzie samolotu¹⁹.

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30.08.1984 roku w sprawie zadań resortu spraw wewnętrznych w zakresie walki z terroryzmem nakładało obowiązek walki z terroryzmem na Milicję Obywatelską. Pododdziały Milicji Obywatelskiej mogły być użyte m.in. do zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego przez osoby posiadające broń palną, zagrożenia obiektów o szczególnym znaczeniu dla gospodarki narodowej, w przypadku klęsk żywiołowych, katastrof i innych niebezpiecznych wydarzeń itd.²⁰.

W miejsce Milicji Obywatelskiej ustawa z dnia 06.04.1990 roku wprowadzała Policję²¹. W rozdziale 2 dotyczącym organizacji Policji widniał zapis, że w skład Policji wchodzi oddziały prewencji i pododdziały antyterrorystyczne²².

Zarządzenie Komendanta Głównego Policji nr 6/90 z dnia 03.08.1990 roku w sprawie organizacji oddziałów prewencji i pododdziałów antyterrorystycznych Policji zmieniało strukturę organizacyjną, m.in. zlikwidowano Wydział Zabezpieczenia, a powołano Wydział Antyterrorystyczny, zlikwidowano sekcję LOT²³.

¹⁶ Ibidem, s. 51.

¹⁷ Ibidem.

¹⁸ Szerzej na ten temat: E. Ciborowska, *Wybrane przypadki piractwa powietrznego w Polsce w latach 80.*, „Terroryzm. Zagrożenia, prewencja, przeciwdziałanie”, 1/2008, s. 6–9.

¹⁹ K. Jałoszyński, *Terroryzm czy terror kryminalny...*, s. 52.

²⁰ Szerzej na ten temat: M. Cupryjak, *Prewencja antyterrorystyczna w świetle współczesnych zagrożeń*, Szczecin 2010, s. 100–101; S.Z. Bukowski, *Terroryzm europejski. Geneza i współczesne zagrożenia*, Słupsk 2010, s. 138.

²¹ Dz. U. z 1990 r., nr 30, poz. 179 z późn. zm.

²² Ibidem.

²³ Szerzej na ten temat: K. Jałoszyński, *Terroryzm czy terror kryminalny...*, s. 54–55.

Zarządzenie Komendanta Głównego Policji nr 3/96 z dnia 05.02.1996 roku w sprawie użycia pododdziałów antyterrorystycznych w przypadku zamachu terrorystycznego określiło zadania pododdziałów antyterrorystycznych Policji oraz nakładało dodatkowy obowiązek na komendantów wojewódzkich Policji²⁴.

Zmiany jakie zaszły w podziale administracyjnym Polski wprowadziły także przeobrażenia w pododdziałach antyterrorystycznych. Zarządzenie Komendanta Głównego Policji nr 13/99 z dnia 28.01.1999 roku określało „nowe rejony odpowiedzialności dla pododdziałów antyterrorystycznych”²⁵.

Zarządzenie nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28.09.2007 roku w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji²⁶ określa zakres działania samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji²⁷:

- 1) fizyczne zwalczanie terroryzmu poprzez prowadzenie działań rozpoznawczych oraz bojowych przy użyciu taktyki antyterrorystycznej, zmierzających do likwidowania zamachów terrorystycznych, a także przeciwdziałanie zdarzeniom o takim charakterze;
- 2) prowadzenie działań minersko-pirotechnicznych;
- 3) wykonywanie innych działań niż określone w pkt 1 i 2, wymagających użycia specjalistycznych sił i środków będących na wyposażeniu pododdziału lub konieczności stosowania specjalnej taktyki działania;
- 4) organizowanie i prowadzenie doskonalenia zawodowego dla policjantów pododdziału.

Akty terrorystyczne z 11 września 2001 roku zmieniły światowe podejście do terroryzmu. Tym samym Polska również podjęła próby zmiany w jednostkach antyterrorystycznych. Od 2002 roku rozpoczęto prace, które miały zakończyć się stworzeniem nowego systemu pododdziałów antyterrorystycznych Policji z osobnym centralnym pododdziałem antyterrorystycznym. Z różnych przyczyn nie doszły one do skutku. Po tragicznych wydarzeniach w Magdalence w 2003 roku wykonano niezbędne prace legislacyjne i powołano Biuro Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji. W 2004 roku Biuro Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji zostało pozbawione samodzielności. W 2008 roku ponownie Biuro Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji stało się centralnym pododdziałem antyterrorystycznym²⁸.

²⁴ Szerzej na ten temat: K. Jałoszyński, *Terroryzm czy terror kryminalny...*, s. 57–58.

²⁵ Szerzej na ten temat: M. Cupryjak, *Prewencja antyterrorystyczna...*, s. 103–104.

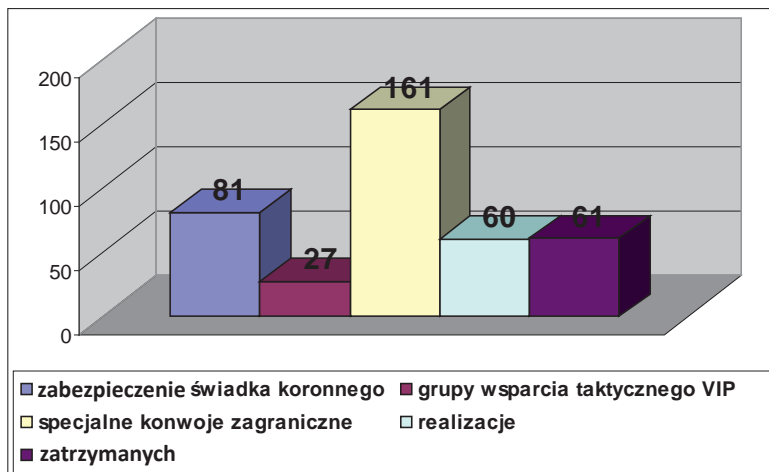
²⁶ Dz. Urz. Komendanta Głównego Policji z 2007 r., nr 18, poz. 135.

²⁷ Ibidem.

²⁸ Szerzej na ten temat: S. Kulczyński, *Przegląd i charakterystyka jednostek przeznaczonych do walki z terroryzmem*, [w:] *Zagadnienia fizycznej walki z zagrożeniami terrorystycznymi. Aspekty organizacyjne i prawne*, red. K. Jałoszyński Warszawa 2010, s. 273–279.

Zadaniem BOA KGP jest fizyczne zwalczanie terroryzmu, prowadzenie działań bojowych, koordynowanie i nadzorowanie działań samodzielnych pododdziałów antyterrorystycznych Policji, w tym:

- 1) gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie bieżących informacji o zaistniałych aktach terroru, metodach i formach działania sprawców oraz przedsięwzięciach podejmowanych w celu zwalczania tego rodzaju aktów;
- 2) nadzorowanie przygotowań do działań samodzielnych pododdziałów antyterrorystycznych Policji, zespołów minersko-pirotechnicznych oraz negocjatorów;
- 3) prowadzenie działań bojowych, polegających na rozpoznawaniu i likwidowaniu zamachów terrorystycznych, a także przeciwdziałaniu zdarzeniom o tym charakterze;
- 4) prowadzenie negocjacji policyjnych w ramach operacji i akcji antyterrorystycznych;
- 5) zapewnienie, przez realizację programu szkolenia, stałej gotowości do prowadzenia działań bojowych, polegających na rozpoznawaniu i likwidowaniu zamachów terrorystycznych oraz innych działań, wymagających użycia specjalistycznych sił i środków, a także specjalnej taktyki działania;
- 6) określanie potrzeb szkoleniowych, inicjowanie oraz uczestniczenie w organizowaniu szkoleń i doskonalenia zawodowego policjantów w komórkach antyterrorystycznych, komórkach właściwych w sprawach minersko-pirotechnicznych i w sprawach negocjacji policyjnych jednostek organizacyjnych Policji;
- 7) współdziałanie z krajowymi i zagranicznymi podmiotami właściwymi w sprawach zwalczania aktów terroru²⁹.

Rys. 1. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań antyterrorystycznych w 2008 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

²⁹ Dz. Urz. Komendanta Głównego Policji z 2008 r., nr 8, poz. 47.

Według danych statystycznych Biuro Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji w 2008 roku brało udział 81 razy w działaniach na rzecz zabezpieczenia świadka koronnego, 161 razy było zaangażowane do specjalnych konwoi zagranicznych, a jako grupa wsparcia taktycznego VIP została użyta 27 razy. Została także wykorzystana w realizacji i zatrzymaniach.

Wykorzystanie jednostek antyterrorystycznych

W Polsce oddziały kontrterrorystyczne określane są mianem „antyterrorystyczne”. [...] w ramach policji funkcjonuje siedemnaście pododdziałów, które mają w nazwie przymiotnik „antyterrorystyczny”. Są nimi: Biuro Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji w Warszawie; Samodzielne Pododdziały Antyterrorystyczne Policji Komendy Wojewódzkiej Policji w Gdańsku, Białymstoku, Wrocławiu, Łodzi, Szczecinie, Poznaniu, Krakowie, Katowicach, Rzeszowie; Sekcje Antyterrorystyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie, Olsztynie, Bydgoszczy, Kielcach, Opolu, Gorzowie Wielkopolskim, Radomiu³⁰.

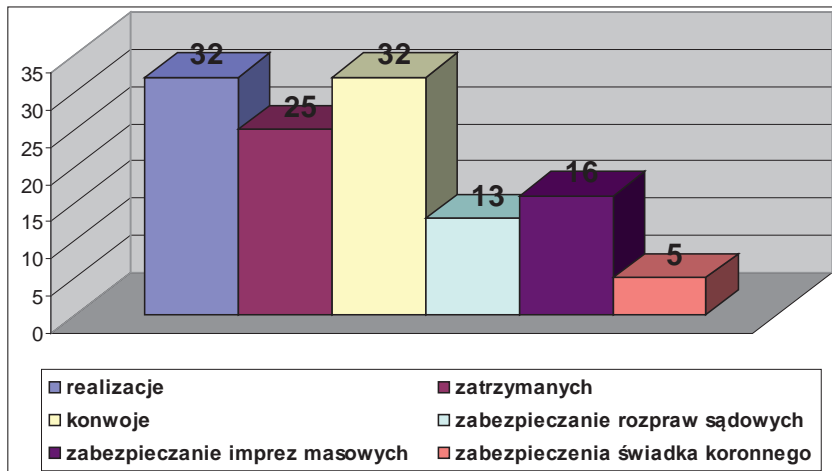
Ważną przesłanką przemawiającą za koniecznością utrzymania jednostki kontrterrorystycznej w polskiej policji jest coraz częstsze sięganie przez przestępców po metody działania tożsame z działaniami terrorystów. Wzięcie zakładników [...] czy to przez terrorystów, czy przez typowych kryminalistów z punktu widzenia ofiar (zakładników), jak też taktyki działania pododdziału antyterrorystycznego niczym się od siebie nie różni³¹.

Według wybranych danych statystycznych Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji w latach 2007–2008 zarówno Samodzielne Oddziały Antyterrorystyczne, jak i Sekcje Antyterrorystyczne brały udział m.in. w konwojach, zabezpieczaniu rozpraw sądowych czy też zabezpieczaniu świadka koronnego. Poniżej zaprezentowano szczegółowe dane statystyczne Samodzielnych Oddziałów Antyterrorystycznych w Gdańsku, Krakowie i Poznaniu.

W roku 2007 Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny w Gdańsku brał udział w realizacji 32 razy. Konwoje były zabezpieczane przez SPAT Gdańsk również 32 razy. W zabezpieczeniach imprez masowych jednostka uczestniczyła 16 razy, 3 razy rządziej w zabezpieczaniu rozpraw sądowych. Zaledwie 5 razy w zabezpieczeniu świadka koronnego.

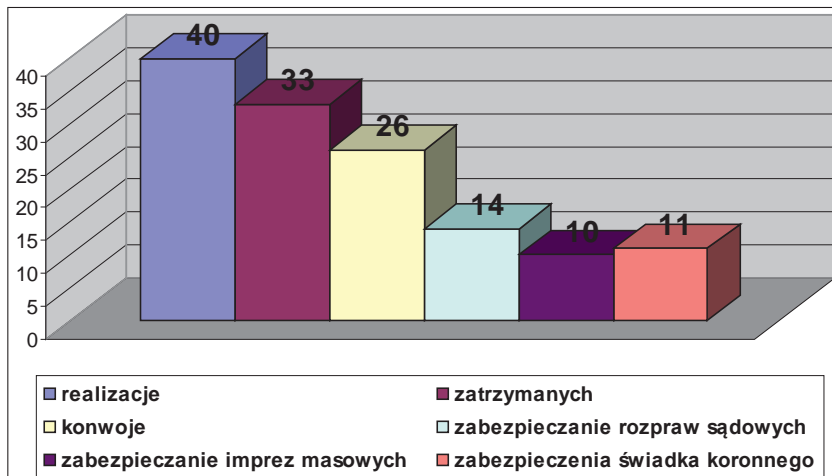
³⁰ K. Jałoszyński, S. Kulczyński, *Wykorzystanie policyjnych i wojskowych jednostek specjalnych w walce z terroryzmem*, [w:] *Zagadnienia fizycznej walki...*, s. 74.

³¹ *Ibidem*, s. 75.

Rys. 2. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielnych Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Gdańsku w 2007 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

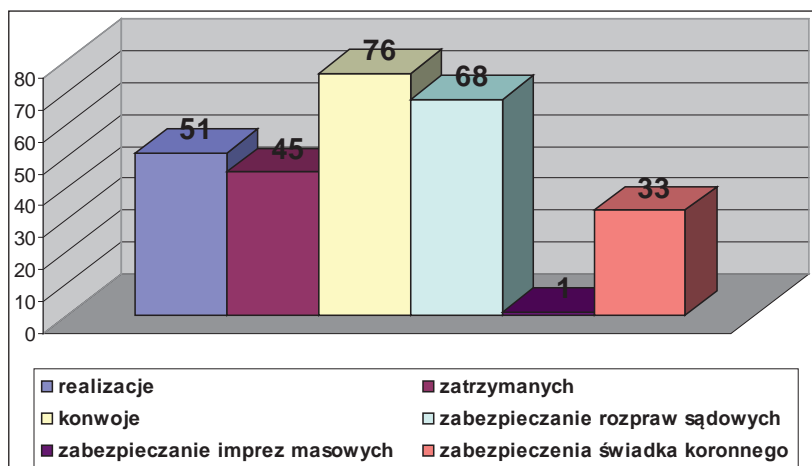
Rys. 3. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielnych Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Gdańsku w 2008 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

Porównując wykorzystanie jednostki SPAT z Gdańska w 2008 roku do roku 2007 wyraźnie następuje tendencja wzrostowa w niektórych sektorach. W realizacji funkcjonariusze brali udział 40 razy, to znaczy 8 razy częściej w porównaniu

z rokiem poprzedzającym. Zdecydowanie wzrosła liczba użycia jednostki AT w celu zabezpieczenia świadka koronnego – z 5 razy w 2007 roku do 11 razy w 2008 roku. Zabezpieczenie rozpraw sądowych miało miejsce 14 razy, w porównaniu z rokiem 2007 wzrosło tylko o 1 raz. Zmalało użycie jednostki w zabezpieczaniu imprez masowych i udziału w konwojach o 6 razy.

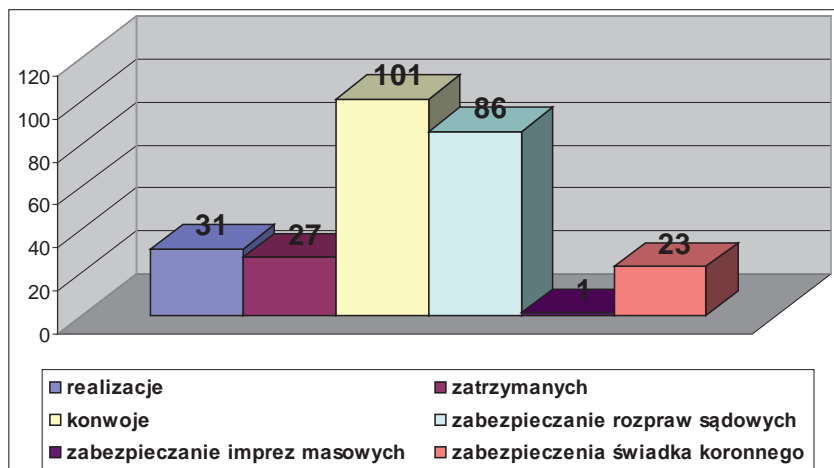
Tendencja wykorzystania jednostek antyterrorystycznych w Krakowie w porównaniu z jednostkami w Gdańsku jest zdecydowanie zwyżkowa. Funkcjonariusze aż 76 razy brali udział w konwojach i niewiele rzadziej, bo 68 razy, w zabezpieczaniu rozpraw sądowych. W realizacji uczestniczyli 51 razy. Zabezpieczenie świadka koronnego w 2007 roku przez jednostki AT miało miejsce 33 razy. Zaledwie jeden raz wykorzystano doświadczenie funkcjonariuszy do zabezpieczenia imprez masowych.

Rys. 4. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielnych Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Krakowie w 2007 roku

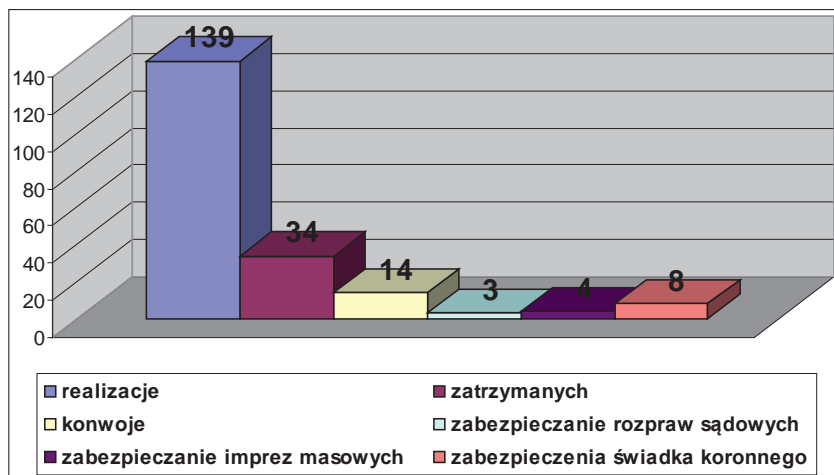
Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny w Krakowie w 2008 roku został wykorzystany przede wszystkim do konwojowania i zabezpieczenia rozpraw sądowych odpowiednio 101 i 86 razy. W porównaniu z rokiem poprzedzającym nastąpiła tendencja zwyżkowa. Zmalało natomiast wykorzystanie jednostki do realizacji, zabezpieczenia świadka koronnego. Identyfikacja jak w roku 2007 zaledwie 1 raz SPAT zabezpieczał imprezę masową.

Rys. 5. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielných Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Krakowie w 2008 roku

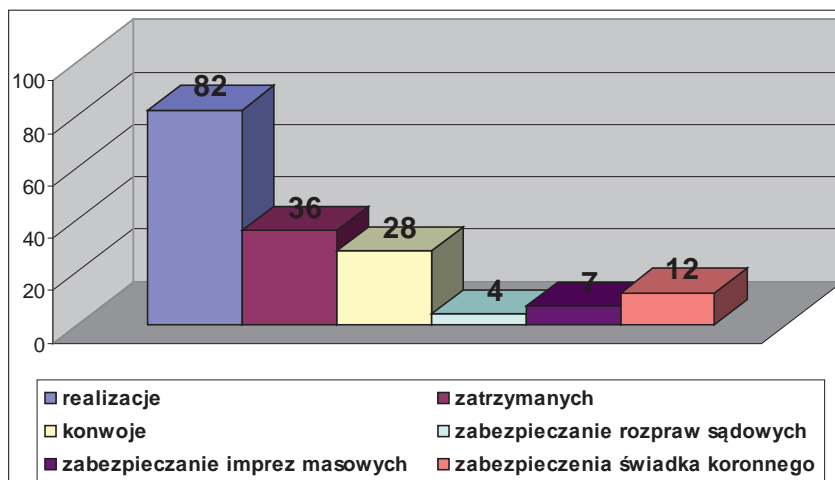
Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

Rys. 6. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielných Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Poznaniu w 2007 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

W Poznaniu wykorzystuje się Samodzielny Pododdział AT przede wszystkim do realizacji. Jednostka brała także udział w konwojach – 14 razy, 3 razy zabezpieczała rozprawy sądowe, 4 razy uczestniczyła w zabezpieczeniu imprez masowych i 8 razy w zabezpieczeniu świadka koronnego.

Rys. 7. Wybrane dane statystyczne Biura Operacji Antyterrorystycznych KGP z działań Samodzielnych Pododdziałów Antyterrorystycznych Policji w Poznaniu w 2008 roku

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013

W porównaniu z rokiem 2007, w 2008 roku SPAT w Poznaniu był częściej wykorzystywany m.in. do konwojowania, zabezpieczania imprez masowych i zabezpieczania świadka koronnego. Nieznacznie, bo z 3 razy w roku 2007 do 4 razy w roku 2008, wzrosło użycie jednostki do zabezpieczenia imprez masowych. Znacząco w porównaniu z rokiem poprzedzającym zmalało użycie pododdziałów do realizacji.

Podsumowanie

Zarówno Samodzielne Pododdziały Antyterrorystyczne Policji, jak i Sekcje Antyterrorystyczne wypełniają zadania ochrony bezpieczeństwa obywateli i utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Na przestrzeni lat ich nazewnictwo oraz zadania ulegały przeobrażeniom stosownie do panujących zagrożeń. Obecnie wykorzystuje się je m.in. do ochrony rozpraw sądowych czy zabezpieczania świadka koronnego. Nie ulega wątpliwości, że ich funkcjonowanie jest niezbędne do zwalczania aktów terroru kryminalnego w Polsce.

Bibliografia

- Borkowski R., *Terroryzm ponowoczesny. Studium z antropologii polityki*, Toruń 2007.
- Borucki M., *Terroryzm. Zło naszych czasów*, Warszawa 2002.
- Ciborowska E., *Wybrane przypadki piractwa powietrznego w Polsce w latach 80.*, „Terroryzm. Zagrożenia, prewencja, przeciwdziałanie”, 1/2008.

- Cupryjak M., *Prewencja antyterrorystyczna w świetle współczesnych zagrożeń*, Szczecin 2010.
- Czaputowicz J., *Bezpieczeństwo międzynarodowe. Współczesne koncepcje*, Warszawa 2012.
- Dz. U. z 1990 r., nr 30, poz. 179 z późn. zm.
- Dz. Urz. Komendanta Głównego Policji z 2007 r., nr 18, poz. 135.
- Dz. Urz. Komendanta Głównego Policji z 2008 r., nr 8, poz. 47.
- Hołyst B., *Policja na świecie*, Warszawa 2011.
- Jarmoła T., *Kontrterroryzm*, Gdańsk 2009.
- Jałoszyński K., *Współczesny wymiar antyterroryzmu*, Warszawa 2008.
- Jałoszyński K., Kulczyński S., *Wykorzystanie policyjnych i wojskowych jednostek specjalnych w walce z terroryzmem*, [w:] *Zagadnienia fizycznej walki z zagrożeniami terrorystycznymi. Aspekty organizacyjne i prawne*, red. K. Jałoszyński, Warszawa 2010.
- Kulczyński S., *Przegląd i charakterystyka jednostek przeznaczonych do walki z terroryzmem*, [w:] *Zagadnienia fizycznej walki z zagrożeniami terrorystycznymi. Aspekty organizacyjne i prawne*, red. K. Jałoszyński, Warszawa 2010.
- Mądrzejowski W., *Przestępczość zorganizowana. System zwalczania*, Warszawa 2008.
- http://www.policja.pl/palm/pol/560/45424/Raporty_statystyczne.html, dostęp 15.01.2013.

Anti-terrorist units of the Polish police and their tasks

Abstract

Terrorism is a phenomenon that leads to, among others, intimidating citizens and inducing the sense of threat and panic. Anti-terrorist units that exist in most of countries are one of the forms of fighting against terrorism. The article provides definitions of terms such as terrorism, antiterrorism, counterterrorism, and criminal terror. It mentions changes that have been taking place in the anti-terrorist subdivisions of the Polish police over the years. The author of the article characterizes the current structure that acts for antiterrorism in the Polish police. She also uses police statistics regarding the engagement of anti-terroristic units.

Key words: security, policy, protection